

Jubileu 2025

www.jubileu2025.arqtgn.cat

EN PRIMERA PERSONA

Una experiència de fe

Em dic Mercy Rivas i tinc discapacitat visual. Això no em va impedir de participar i gaudir profundament del jubileu dels joves a Roma. Dono les gràcies de tot cor a la Delegació per a la joventut de l'Arquebisbat de Tarragona per tota l'organització d'aquest pelegrinatge.

Ens vam quedar uns dies a prop de Torí juntament amb els joves de la delegació de Barcelona. Era un goig participar amb uns vuit-cents joves de tot Catalunya en les celebracions litúrgiques, reflexions, oracions i moments més lúdics.

Les persones cegues no veiem el cel blau, ni podem apreciar els colors o la forma física dels monuments. Amb tot, si algú ens ho explica, o si ens deixen tocar alguna cosa, podem fer-nos alguna idea més o menys precisa. A vegades, un petit detall o una petita observació ens ajuda molt a imaginar el que vosaltres veieu tranquil·lament.

Per exemple: quan vam creuar la porta santa a Sant Joan del Laterà, vaig tenir l'oportunitat de tocar el baix relleu de la porta; era la figura del Crist ressuscitat. Mes tard, a Santa Maria la Major, em van deixar apropar fins a la tomba del papa Fran-

cesc i vaig tocar una columna lateral i el terra on hi ha la llosa del seu sepulcre (era una de les coses que em feien més il·lusió d'aquest viatge).

El dia 1 d'agost vam tenir, a la plaça de Sant Pere del Vaticà, la trobada dels espanyols. S'estima que van participar-hi uns vint-i-tres mil joves. Jo, vaig poder gaudir de la trobada juntament amb altres persones amb discapacitat des de la llotja. Era un privilegi. Tot i així, em mancava alguna cosa: volia sentir-me a prop dels altres, del xivarri i del bullici dels joves.

El dissabte 2 d'agost arribava un dels moments més àlgids del viatge: havíem de traslladar-nos a Tor Vergata, on participariem d'una vetlla amb els joves d'arreu del món (un milió de joves, més o menys). Ens van traslladar en metro i en cotxe al lloc adequat per a nosaltres. L'atenció era fabulo-

sa. Les meves pors van caure per terra: També les persones amb discapacitat sabíem fer gatzara. Ho vam passar molt bé.

Del jubileu m'emporto les experiències i els ensenyaments que vull posar en pràctica i d'alguna manera vull transmetre tot això als altres: creients i no creients. Que el Senyor ens beneeixi.

Mercy Rivas

Jove de la Parròquia de Sant Josep Obrer de Torreforta

Uns dies molt esperats

Si em preguntessin quin és el viatge que he estat esperant amb més ànsies, clarament respondria que el Jubileu dels joves. Quan a la JMJ ho va anunciar el papa Francesc, vaig anotar la data al calendari, i des de llavors he anat comptant els dies que faltaven.

Durant aquells dies tan intensos i plens d'activitats, vaig tenir l'oportunitat de conèixer joves vinguts d'origens força diversos, i fins i tot em vaig retrobar amb persones que no hauria imaginat trobar-hi.

En trobades tan multitudinàries com aquesta prens consciència de la gran quantitat de joves que volen seguir Jesús, i això et dona una empenta per continuar caminant en la fe. Per a mi és molt valuós poder escoltar les vivències dels meus com-

panyos, perquè veig que parlen des del cor, i la seva experiència m'ajuda a créixer a nivell personal i espiritual.

Vull donar gràcies a Déu per donar-nos força i paciència davant les dificultats i les incomoditats que ens vam trobar, i també per les rialles en tota mena de situacions inesperades i divertides que enlloc més haurien pogut passar.

Espero poder participar en moltes més trobades com aquesta, perquè són experiències úniques, irrepetibles, que et fan sentir part d'alguna cosa molt gran i t'omplen d'esperança. És una vivència que guardaré sempre al cor.

Adam Aragonès

Membre del Grup de joves de l'arxiprestat de l'Alt Camp